

NYPREMIÄR PÅ INTIMAN 6 MAJ 2017

BLOD OCH ELD

AV ADA BERGER OCH LIV STRÖMQUIST MED MUSIK AV ERIK HJÄRPE

STRÖMQUIST/SOVALL

MALMÖ STADSTEATER

MALMOSTADSTEATER.SE

BLOD OCH ELD

AV ADA BERGER OCH LIV STRÖMQUIST
MED MUSIK AV ERIK HJÄRPE

NYPREMIÄR PÅ INTIMAN 6 MAJ 2017

Manus Ada Berger och Liv Strömquist

Regi Ada Berger

Scenografi och kostym Erika Magnusson

Musik Erik Hjärpe

Ljus Elisabeth Kjeldahl Nilsson

Mask Anna Stålfelt

Medverkande Anders Andersson, Sissela Benn, Sven Boräng
Mari Götesdotter, Susanne Karlsson, Mattias Linderöth
Katarina Lundgren-Hugg, Maria Naidu, Erik Olsson
Sandra Stojiljkovic, samt Erik Hjärpe på piano

ANDERS ANDERSSON

SISSELA BENN

SVEN BORÄNG

MARI GÖTESDOTTER

SUSANNE KARLSSON

MATTIAS LINDERÖTH

KATARINA LUNDGREN-HUGG

MARIA NAIDU

ERIK OLSSON

SANDRA STOJILJKOVIC

ERIK HJÄRPE

DET GAMLA ÄR DET NYA

”Det svåra är inte att bli gammal utan att vänja sig av med att vara ung”, sade författaren Lars Forssell. Jag tänker att det kanske är det som håller på att hända. Den unga identiteten spricker i sömmarna. Vad är det nya som är i antågande – är det, det gamla?

Radion på i sommarstugan. På P1 ett program om åldrande, en hiskelig berättelse om klimakteriet. Jag stelnar till, inser att jag inte vet någonting om det där som trots allt inte ligger eoner bort i tid. Varför vet jag ingenting om det?

Lunchyoga i Frälsningsarméns lokaler. På mattorna kämpar män och kvinnor mot kroppens begränsningar. Jag anar en längtan i rummet. En längtan efter en uppåtgående kurva. *Jag ska få lära mig att stå på huvudet. Jag vill vara som det barn jag var, någon som ständigt växer och förbättras, någon som går en ljus framtid till mötes.*

På väggen står Frälsningsarméns motto: Blod och Eld. Där och då, på en svettig matta i en kyrkosal börjar den här föreställningen ta form.

Vi lever i en tid och ett samhälle som vill ständig tillväxt, ständig förbättring. Men våra kroppar har en annan bana. Var finns berättelserna som speglar det? Liv Strömquist och jag pratade tidigt om den 6 000 år gamla myten om Inanna, himlen och jordens drottning. Hon som i medelåldern känner sig manad att lämna allt jordiskt för att besöka sin mörka syster i underjorden. I slutet på vår föreställning låter vi Inanna gå ner i mörkret igen. Varför? Kanske för att det förträngda mörkret skrämmer mer än det erkända. När Inanna förenas med sin syster kan båda andas ut. De har båda längtat desperat efter sin saknade andra hälft. Jag tänker på hur gammal visdom kan få nytt liv i en ny tid. Välkommen till *Blod och Eld*.

Ada Berger, regissör

"När Freud kallade kvinnan en mörk kontinent, ett gåtfullt landskap där själ och kropp möttes i osedda inre spår, bekräftade han sekelskiftets spruckna kvinnobild. 'Allt hos kvinnan är en gåta', hävdade Nietzsche, 'och allt hos kvinnan har en enda lösning: den heter havandeskap.' I konst, litteratur och vetenskap möter samma kluvenhet, samma förfrämligande. Kvinnan var mera gäckande, mindre genomskinlig än mannen. Hon var kroppsligare och samtidigt bräckligare. Hon var tung som jorden och flyktig som elden. Kvinnan var annorlunda, en fånge i sin egen biologi."

ur *Den mörka kontinenten* av Karin Johannisson (1994).

JAG VILL ATT KVINNAN SKA FÅ VARA HEL

Det var när jag läste Bruno Bettelheims bok *Sagens förtrollade värld – folksagornas innebörd* och betydelse som jag började tänka på Snövits styvmor. Bettelheim betraktar folksagor som ett sätt för människan att berätta om kollektiva erfarenheter om olika faser i livet – livskriser, om man så vill: faser där ett gammalt förbrukat "jag" dör och ersätts av ett nytt "jag". Han betraktar också det frekventa användandet av styvmödrar i folksagor som ett uttryck för människans skräck inför moderskapets onda och destruktiva sida: för att stå ut med att berätta om onda mödrar tvingas man göra en omskrivning där den riktiga, goda mamman är död och ersatt av en styvmor. Men egentligen är mamman och styvmamman samma person, en person som är både god och ond, kärleksfull och förgörande. Jag tyckte att det var spännande att med utgångspunkt från det här tänka på Snövits styvmamma/mamma – en kvinna som minst sagt befinner sig i kris.

Snövits mamma har (precis som många kvinnor) hela sitt liv främst tillmätts värde på grund av att hon är vacker. När hon en dag plötsligt inte betraktas som vacker längre, för att hon blivit för gammal, försvinner hennes värde helt och hållet. Hon utplånas. Krisreaktionen som uppstår hos Snövits mamma inför detta är djupt förstäelig. Samma bila som slår ner över Snövits mamma hänger över Snövits huvud. Om ett par år kommer Snövit oundvikligen att hamna i sin mammas situation, bli överträffad i skönhet av någon annan, och eventuellt bli lämnad av prinsen för en yngre förmåga. Det är denna samhällssituation (mest kännbar för kvinnor) som pjäsen handlar om.

Jag vill inte att Snövits mamma ska bli knuffad nerför en klippa i slutet av sagan, bara för att hon lever i ett patriarkalt samhälle där folk bara tycker att kvinnor har ett värde om de är unga och snygga. Jag vill inte att hon ska behöva mörda Snövit. Jag vill att det ska vara möjligt för Snövits mamma att genomleva sin livskris och få ett nytt "jag", som kan ersätta det gamla och förbrukade jaget. Jag vill att kvinnan ska få vara hel, både ond och god, både destruktiv och kärleksfull, stark och svag, sorgsen och glad. Går det?

Liv Strömquist

"Att den kvinnliga erfarenheten tiger kring denna livsfas är knappast underligt. Ingen period i hennes liv var så missriktad, förlöjligad: då passerades hennes grundläggande kvinnovärde. Myterna kring klimakteriets synliga kroppsliga uttryck – svettning, vissnande och förtorkning – fördjupade bilden av en kropp på väg mot döden."

ur *Den mörka kontinenten* av Karin Johannisson (1994).

”Avsexualiseringen av kvinnan inleddes principiellt med romantikens borgerliga kvinnoideal som försvagade bilden av kvinnan som erotisk varelse och i stället kopplade hennes sensibilitet till moderskapet. Den kvinnliga orgasm som tidigare betonats som nödvändig för en lyckosam befruktning, försvinner spårlost ur den medicinska litteraturen.”

ur *Den mörka kontinenten* av Karin Johannisson (1994).

Sång på "It was wonderful" Monica Einarson

Inspicient Kattis Blanking

Produktionsassistent/sufflör Ellen Nilsson, Nora Makander

Teknikmästare

Bo Larsen, ansvarig

Johanna Lindborg, ljus

Harald Gagge, scen

Teknisk koordinator Pontus Karlsson

Kostymkoordinator Paola Billberg Johansson

Kostymateljé Anja Svärd, Marie Jonsson, Carina Andersson, Mariane Josefsson

Patinerings och kostymervice Alicja Ekerholm

Producent Jerker Pyron

Marknadschef Jenny Bång

Art director Johan Sjövall

Informatör/programredaktör Carin Hebelius

Kommunikatör Erik Roman

Försäljningsansvarig David Ringqvist

Säljare Sofie Åström

Serviceansvarig Inger Börjesson

Föreställningsfotograf Emmalisa Pauly

Affischbild Liv Strömquist

Tryck KS Print Digitaltryck, Malmö

Koordinator Smedjan Anders Källström

Koordinator Dekormåleri Maria Wangen Schlyter

Koordinator Snickeri Christer Mattsson

Tapetserare Mikael Palmqvist

Specialeffektsmakare Magnus Nilsson

Scenografiteknic samordnare Hansson Sjöberg

Konstruktör Anders Turesson

Dekorateljéchef Erik Pilesjö

Dramaturg Anna Kölén

Teknisk chef Dan Sörensen

Chefsproducent Lisa Ericstam

Chef maskavdelningen Agneta von Gegerfelt

Chef kostymavdelningen Paola Billberg Johansson

Föreståndare kostymervice Gyöngyi Balázs

Ljusansvarig Sven-Erik Andersson

Transportansvarig Hans Wendel

Ekonomichef Leif Jönsson

Städledare Linda Lövgren

Chefsassistent Anna Andrén

Teaterchef och ansvarig utgivare Kitte Wagner

FOTOGRAFERING OCH LJUDUPPTAGNING ÄR AV

UPPHOVSRÄTTSLIGA SKÅL EJ TILLÅTEN

VAR VÄNLIG STÅNG AV MOBILTELEFONEN

MALMÖ STADSTEATER